

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> DUBEN >>> 105. sezóna 2014/15

NEBOJTE SE VIRGINIE WOOLFOVÉ!

SIKOROVÁ + ŠPINER = HERCI ROKU 2014

DRUHÉ LOUČENÍ DVANÁCTI ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. → UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

DUBEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

STŘEDA	1.	19:00	KEJKLÍŘ Z LUBLINU	KONEC 21:30	8. REPRÍZA	B
PÁTEK	3.	19:00	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH	KONEC 21:30	10. REPRÍZA	E
SOBOTA	4.	18:00	CABARET	KONEC 20:45	25. REPRÍZA	
ÚTERÝ	7.	19:00	LHÁŘI	KONEC 21:30	14. REPRÍZA	R
STŘEDA	8.	18:00	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH	KONEC 20:30	11. REPRÍZA	X
ČTVRTEK	9.	19:00	CHARLEYOVA TETA	KONEC 21:30	52. REPRÍZA	M
PÁTEK	10.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	KONEC 21:10	16. REPRÍZA	
SOBOTA	11.	15:00	DĚTSKÝ DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ			
						 str. 15
			Seznamte své děti se zákulisím divadla. Prohlídky, začínající po dvaceti minutách, bude doprovázet řada soutěží s mnoha zajímavými výhrami.			
NEDĚLE	12.	17:00	R. Gosciny – J. J. Sempé / MIKULÁŠOVY PRÁZDNINY			
			Hravá komedie ve stanovém táboře na březích Loiry. V titulní roli M. Ruml. Režie F. Nuckolls. Kašpar, Divadlo v Celetné, Praha Sleva 30 % pro děti do 15 let!			
ÚTERÝ	14.	17:30	ZOJČIN BYT	KONEC 19:30	18. REPRÍZA	S
STŘEDA	15.	10:00	A JE TO V PYTLI!	KONEC 12:10	35. REPRÍZA	ŠK
		17:00	LHÁŘI	KONEC 19:30	15. REPRÍZA	L
			Náhradní termín za zrušené představení 26. listopadu.			
ČTVRTEK	16.	19:00	I. Dousková / HRDÝ BUDŽES			
			Husákovská normalizace pohledem osmileté školačky v podání B. Hrzánové. Dále hrají J. Vlčková a L. Jeník. Režie J. Schmiedt. Divadlo A. Dvořáka Příbram			
PÁTEK	17.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ	KONEC 21:30	24. REPRÍZA	Q
SOBOTA	18.	18:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	KONEC 20:10	17. REPRÍZA	U

NEDĚLE	19.	19:00	W. Allen / 2X WOODY ALLEN			
			Dvě sexy komedie na jedno téma: láska a nevěra. Hrají J. Švandová, D. Morávková, K. Heřmánek, J. Carda a další. Režie K. Heřmánek. Divadlo Bez zábradlí, Praha			
ÚTERÝ	21.	19:00	12 ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	II. DERNIÉRA	KONEC 21:10	51. REPRIŽA
			Pro velký úspěch přidán představení! str. 19–20			
STŘEDA	22.	18:00	CABARET		KONEC 20:45	26. REPRIŽA N
ČTVRTEK	23.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ		KONEC 21:30	25. REPRIŽA K
PÁTEK	24.	19:00	KEJKLÍŘ Z LUBLINU		KONEC 21:30	9. REPRIŽA H
SOBOTA	25.	18:00	ZOJČIN BYT		KONEC 20:00	19. REPRIŽA T
PONDĚLÍ	27.	17:30	O. Wilde – J. Z. Novák / CANTERVILLSKÉ STRAŠIDLO			J
			Horor, detektivka i romantická komedie v jednom – představení pro celou rodinu, při kterém se budete trochu bát a hodně smát. Režie P. Mikeska. Městské divadlo Mladá Boleslav			
ÚTERÝ	28.	19:00	Ch. Hampton / ÚPLNÉ ZATMĚNÍ			F
			Slavná hra ze života dvou prokletých básníků. Rimbaud a Verlaine = přátelství, nenávisť, láska, žena, pravda, lež a vášně až k úplnému zatmění. V hlavních rolích M. Ruml a P. Mikeska, který za tuto roli získal Cenu Thálie 2013! Režie P. Khek. Městské divadlo Mladá Boleslav			
STŘEDA	29.	19:00	JMÉNO RŮŽE		KONEC 21:25	29. REPRIŽA V
ČTVRTEK	30.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ		KONEC 21:10	18. REPRIŽA C

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

STŘEDA	1.	10:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	↔	KONEC 11:10	5. REPRIŽA ŠK
ČTVRTEK	2.	19:00	JEPTIŠKY		KONEC 21:20	40. REPRIŽA
ÚTERÝ	7.	19:00	PO PLÁČI SMÍCH	↔	KONEC 20:20	13. REPRIŽA A1
PÁTEK	10.	10:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?			VG1
SOBOTA	11.	19:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?			I. PREMIÉRA P1A
NEDĚLE	12.	19:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?			II. PREMIÉRA P2A
PONDĚLÍ	13.	9:00	ZRZOUNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ			ŠK
			Pohádkové příběhy obyčejného kluka Zrzounka. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
		10:30	ZRZOUNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ			ŠK
ÚTERÝ	14.	10:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	↔	KONEC 11:10	6. REPRIŽA ŠK
STŘEDA	15.	19:00	O. Faifr – G. Marino – D. Hlaváč / POLIBKY			
			Vztahový kabaret o mužích, ženě a jejich nevyřčených citech pro jednoho herce, herečku, zpěvačku, klavíristu a hlas barokního klavíru. Režie P. Hašek. Geisslers Hofcomedianen, Kuks			

ČTVRTEK	16.	19:00	PARDUBICKÉ BLUES-ROCKOVÉ OSVĚŽENÍ		
Druhý večer již VI. ročníku cyklu hudebně-zábavných pořadů o vývoji, ale i současnosti muziky, která změnila svět, bude patřit hudební skupině The Friends a jejímu hostu G. Vavřincovi , legendě pardubické hudební scény. Pardubický bigbeat včera a dnes					
PÁTEK	17.	18:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	KONEC 20:10	25. REPRÍZA T₁
SOBOTA	18.	19:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?		3. REPRÍZA P_{1B}
NEDĚLE	19.	19:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA	KONEC 21:15	40. REPRÍZA
ČTVRTEK	23.	19:00	M. PROKOP, L. ANDRŠT A J. HRUBÝ TRIO		
Koncert leadera kapely Framus Five M. Prokopa, nadžánrového kytaristy L. Andršta a neméně všestranného houslisty J. Hrubého.					
PÁTEK	24.	10:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?		4. REPRÍZA VG₂
NEDĚLE	26.	15:00	POCHODEM ŤAP! aneb ZVÍŘECÍ POHÁDKA O CESTĚ DOMŮ		
Co všechno se může stát, když se zvířátka v ZOO rozhodnou, že se vrátí domů do Afriky... Do dobrodružného příběhu budou děti aktivně zapojovány. Pohadlo, Praha					
PONDĚLÍ	27.	8:30	POCHODEM ŤAP! aneb ZVÍŘECÍ POHÁDKA O CESTĚ DOMŮ		ŠK
		10:00	POCHODEM ŤAP! aneb ZVÍŘECÍ POHÁDKA O CESTĚ DOMŮ		ŠK
		20:00	D. Glattauer / DOBRÝ PROTI SEVERÁKU		
Scénické čtení vtipné knihy, v níž náhodná e-mailová komunikace možná přeroste v romantický vztah... Účinkují L. Hejlík, P. Oubram, T. Drápela a V. Hollá. LIStOVÁNÍ, Cítoliby					
ÚTERÝ	28.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20	42. REPRÍZA

VČD NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK	2.	19:00	JMÉNO RŮŽE	NÁCHOD	
ČTVRTEK	16.	19:00	BALADA PRO BANDITU	KOLÍN	
ÚTERÝ	21.	19:00	JEPTIŠKY	VRCHLABÍ	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

Edward Albee / KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?

 str. 8–10

Nesmírně dráždivá sonda do manželských vztahů plná neočekávaných dějových zvratů, smutku i humoru, která nás nemůže nechat lhostejnými. Je pozdní večer kdesi v malém univerzitním městečku. Dva manželské páry se vrací z rektorského večírku. Martha a George pozvou mladší kolegy Nicka a Honey domů na další skleničku. Počáteční rozpaky vystřídají zvláštní partnerské hry, ponižování, urážky, ironie, ale i niterné zpovědi a zapomenuté vzpomínky. Během večera mění aktéři pravidla hry. S přibývajícím nocí a alkoholem se ztrácí zábrany a bourají zaběhnutá klišé. Postavy se obnažují až na dřev. I ta nejskrytější tajemství jsou vyřčena. Svítá a zdá se, že všechno je rozbité... ale možná opak je pravdou. Třeba je to začátek něčeho nového a pro Marthu a George ještě existuje naděje.

Hrají Jindra Janoušková, Jiří Kalužný, Jana Ondrušková a Josef Pejchal. Režie Petr Novotný.

DÁLE HRAJEME:

B. Brecht / KAVKAZSKÝ KRÍDOVÝ KRUH

Legenda o lásce a spravedlnosti. Ve válečné vřavě ztrácí guvernérova žena synka, jehož se ujme její služka. Která z nich je pak pro dítě skutečnou matkou? V hlavních rolích L. Špiner a V. Macková. Režie P. Novotný.

I. B. Singer

KEJKLÍŘ Z LUBLINU

📖 str. 12–13

Divadelní ztvárnění světznámého románu o muži, je-muž je jeho vlastní život malý, ale který dokáže pronikat zamčenými dveřmi dál a dál, za hranice reálného lidského osudu. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Pecko j. h.

R. Rose / 12 ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

Soudní drama za zavřenými dveřmi. Tucet porotců na sebe v zápalu boje prozradí víc, než chtějí. V inscenaci vystoupí hosté P. Kostka a F. Švihlík, dále hrají J. Hyhlík, J. Kalužný, L. Špiner a další. Režie P. Kracik j. h.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie plná svěží energie, která nabízí nevšední pohled na život rádoých sester. Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a P. Tenorová j. h. nebo J. Ondrušková. Režie L. Olšovský j. h.

M. Bulgakov / ZOJČIN BYT

Vtipná, byť nelibostná groteska z dob, kdy mít vlastní ložnici byl protiprávní luxus, z lidí se stávali „soudruzi“ a z osobnosti vyvrhelové... V hlavních rolích J. Janoušková, A. Postler a M. Mejzlík. Režie J. Klimsza j. h.

M. McDonagh / MRZÁK INISHMAANSKÝ

Tragikomedie drsná i melancholická jako irský venkov nebo zapomenuté ostrovy o překračování vlastních hranic. Mrzák Billy se rozhodne vykročit ze životního stereotypu a pokusí se splnit si svůj velký sen... V titulní roli P. Borovec. Režie L. Špiner j. h.

U. Hub / TUČNÁCI NA ARŠE

📖 str. 18

Úsměvný biblický příběh, aneb která si tři tučníaci poradí a vzájemně si pomohou, aby přežili velkou potopu světa. Hrají V. Macková, J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špiner. Režie M. Pecko j. h.

L. Lagronová / PO PLÁČI SMÍCH

Intimní hra plná nečekaného humoru, očekávaného pláče a obnažených duší. Čtyři ženy, čtyři osudy, čtvero chápání světa a čtyři neobyčejné herecké příležitosti. Hrají P. Janečková, L. Zbranková j. h., D. Novotná a L. Vlášková. Režie R. Žák j. h.

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla na pozadí významných dějinných událostí v jednom z nejlepších muzikálů všech dob. V hlavních rolích M. Sikorová, L. Špiner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů. Mladí manželé se nastěhují do domu, který stále ještě obývají i duchové bývalých majitelů... V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková j. h.

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Hrají P. Borovec, L. Špiner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLÍ!

Překvapivá komedie s nevyžádanou „pomocí“. Mladí manželé Kerwoodovi v ní usilují o adopci dítěte. Vše by bylo na nejlepší cestě, pokud by se ale v jejich domě neobjevila nečekaná návštěva! V hlavních rolích L. Špiner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

U. Eco – C. J. Frankl / JMÉNO RŮŽE

Středověká mysteriózní detektivka s prvky thrilleru! V jednom nejmenovaném klášteře dojde k několika záhadným úmrtím místních mnichů... V hlavních rolích J. Kalužný, J. Hyhlík a P. Borovec. Režie P. Kracik j. h.

N. Simon / APARTMÁ HOTELU PLAZA

Tri komediální příběhy o lásce, nevěře, rodičovské lásce a panice. Hrají P. Janečková, J. Kalužný, V. Macková a P. Borovec. Režie P. Novotný.

A. Neilson / LHÁŘI

Lehce morbidní současná komedie, ve které jedna dobře myšlená lež přeroste do těch neabsurdnějších rozměrů. V hlavních rolích J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek j. h.

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

Dramatický příběh státníka, který překonal hendikep, strach a nedůvěru v sebe sama, aby se postavil do čela národa v jeho těžké chvíli. Hra nepostrádá ani typický britský humor na téma vysoké politiky. V hlavních rolích M. Mejzlík a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

M. Uhde – M. Štědroň / BALADA PRO BANDITU

Muzikálové zpracování příběhu zbojníka Nikolý Šuhaje, muže velkého srdce a živelné nespoutanosti. V hlavních rolích J. Musil nebo T. Lněnička j. h. a P. Tenorová j. h. Režie M. Tarant j. h.

PŘIPRAVUJEME NA KVĚTEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	1.	19:00	P. Jarchovský – J. Hřebejk / MUSÍME SI POMÁHAT	✦
„Malí, ale Češi!“ Divadelní přepis známé filmové tragické komedie odehrávající se za 2. světové války na českém maloměstě. Hrají J. Macháček, L. Vlasáková, M. Vladyka, V. Chalupa, M. Sitta a další. Režie J. Hřebejk. Divadlo Na Jezerce, Praha				
SOBOTA	2.	19:00	A. Schnitzler / DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ	📄 str. 9 I. PREMIÉRA
Psychologické drama o partnerských vztazích, nejvíce pak o manželství, lásce a nevěře. Hra elegantní jako rakouské lázně a neklidná jako široká duše vášnivého člověka, který nezůstane stát na jednom místě. V hlavních rolích M. Mejzlík a P. Janečková. Režie R. Lipus j. h.				
NEDĚLE	3.	19:00	S NEBÝVALOU OCHOTOU...	✦
Nejnovější recitál legendární pěvecké hvězdy M. Kubišové, kterou doprovodí hudební skupina P. Maláska nebo K. Štolby. Hostem večera bude M. Hein. Divadlo Ungelt, Praha				
NEDĚLE	10.	19:00	DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ	II. PREMIÉRA
PONDĚLÍ	11.	17:00	P. Dostál – R. Pogoda / VÝTEČNÍCI	PREMIÉRA
Muzikál o maturitní třídě premiantů, kteří si užívají poslední rok studia. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK				

KUNĚTICKÁ HORA

ČTVRTEK	28.	20:30	BALADA PRO BANDITU	DERNIÉRA
PÁTEK	29.	20:30	BALADA PRO BANDITU	
SOBOTA	30.	20:30	BALADA PRO BANDITU	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

S NEBÝVALOU OCHOTOU...

BALADA PRO BANDITU

MARTINA SIKOROVÁ A LADISLAV ŠPINER JSOU NEJOBLÍBENĚJŠÍ HERCI ROKU 2014

M. SIKOROVÁ PŘI PŘEBÍRÁNÍ CENY PRO ABSOLUTNÍHO VÍTĚZE DIVÁCKÉ ANKETY, FOTO J. SEJKORA

13. března se v historické budově Východočeského divadla uskutečnil **Divadelní bál**. Zlatým hřebem plesu bylo vyhlášení výsledků divácké ankety o nejoblíbenější herečku a herce VČD roku 2014.

Titul nejpopulárnější herečky si z plesu poprvé odnesla **MARTINA SIKOROVÁ**, která nejvíce hlasů získala za role v muzikálech *Cabaret*, *Jeptišky* a *Zpívání v dešti*. Na druhém místě se umístila **Petra Janečková**, která je držitelkou již deseti ocenění nejoblíbenější herečky VČD, a loňskou třetí pozici obhájila dnes již hostující **Petra Tenorová**.

Divácky nejoblíbenějším hercem pardubického divadla se posedmé v řadě stal **LADISLAV ŠPINER**, jehož obdivovatelé odevzdávali anketní lístky se zmínkou „za všechny role“ a řada z nich i po letech stále vzpomínala na jeho výkon v *Amadeovi*. Druhá příčka v mužské kategorii patří **Petru Borovcovi**, který přeskočil několik

let stříbrného **Martina Mejzlíka**, jehož divácké hlasování vyneslo na krásné třetí místo.

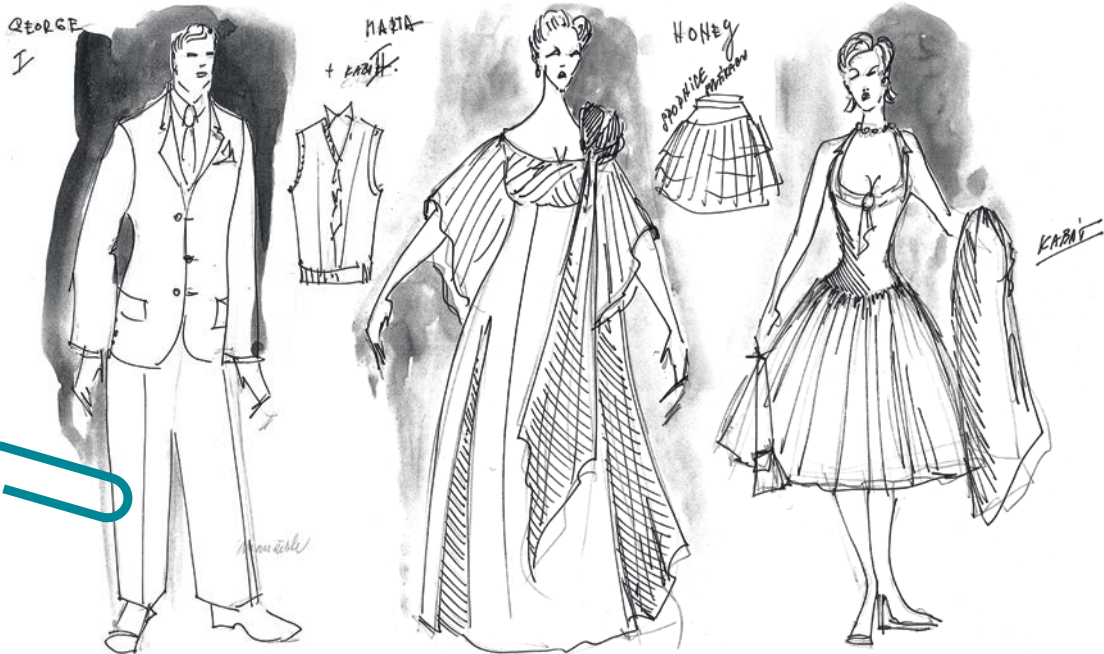
Vyhlášen byl i absolutní vítěz ankety. Nejvyšší počet diváckých hlasů v roce 2014 získala Martina Sikorová, kterou

Herecká asociace odměnila cenou v podobě divadelní masky a finanční premii.

Fotografie z plesu si můžete prohlédnout na webových stránkách divadla www.vcd.cz. RaS

L. ŠPINER S OCENĚNÍM PRO NEJOBLÍBENĚJŠÍHO HERCE ROKU 2014, FOTO J. SEJKORA

KOSTÝMNÍ NÁVRHY VÝTVARNÍKA R. ŠOLCE

Prázdnota, zbytky vášně, zklamání, destrukce a láska – to vše zalité v alkoholu

Jedna dlouhá propitá noc, ve které všechny postavy projdou peklem a svým způsobem i očistou. A na konci je možná světlo naděje. Možná. To bude připravovaná inscenace Petra Novotného **Kdo se bojí Virginie Woolfové?** Se svým týmem a čtveřicí herců – Jindrou Janouškovou, Jiřím Kalužným, Janou Ondruškovou a Josefem Pejchalem – ji zkouší na Malé scéně ve dvoře, která je dráždivá svou intimitou, minimálním distancem herce od diváků a neexistencí úniku před tlakem emocí.

George, profesor historie na malé americké univerzitě, se vrací se svou ženou Marthou z dlouhého a pro něj ubíjejícího večírku, který pořádal rektor, Marthin otec. George se dozvídá, že i když je hodně pozdě, Martha pozvala domů mladý pár, se kterým se právě seznámili. Nick, profesor biologie, citlivý a nadějný, a jeho žena Honey přichází ve dvě hodiny v noci. Nikdo z aktérů netuší, že je čeká příšerný mejdan, během kterého budou ztrácet sebeúctu, naději a kontrolu nad sebou i nad

situací. A že se vysloví věci, které nelze vzít zpět. Všechny tajnosti budou odhaleny. Přejde na řadu sex, urážky, pohrdání a kruté manželské vraždění. Ale to vše bude kořeněno humorem. Někdy lehkým, jindy břitkým, ale i cynickým a černým. Čemu ještě se můžeme smát, když ne sami sobě? Martha pije s razancí a chutí. Chroustá led a pije whisky. George o ní říká: „Když jsem s ní ještě chodil, tak si objednávala ty holčíčí líkérové zhovadilosti. Až léty Martha pochopila, že smetana patří do kafe a citron do čaje, protože čistý alkohol je pro čistou duši, jako je ona.“ George pije také, aby spláchl zklamání ze života s Marthou a svých proher. Nick a Honey se upejpají, jsou slušně vychovaní a budí dojem šťastného páru. Ale alkohol i jim rozváže jazyk a nitky, které je pojí, možná nejsou tak silné. Všechny hodnoty se relativizují. Co je hra, co je fantazie, co skutečnost, co minulost a současnost? Vše je najednou prázdné. A ke konci kokrhá kohout. Možná se probudí...

Edward Albee je americký dramatik, nejvýznamnější následovník Arthura Millera, Tennessee Williamse a Eugena O'Neila. Bývá spojován s absurdním dramatem, přesto ve své tvorbě kombinoval tradiční divadlo s avantgardou, realistické prvky s absurdními. Za své dílo získal řadu ocenění, například tři Pulitzerovy ceny za hry Křehká rovnováha, Pobřeží a Tři velké ženy.

Hra Kdo se bojí Virginie Woolfově? si okamžitě po svém vzniku roku 1962 získala popularitu. Pro svou kontroverznost ale nebyla přijata do nominace na už zmíněnou Pulitzerovu cenu, na protest proti tomu pak odstoupili dva porotci. Získala však cenu Tony Award. Hru nejvíce proslavil stejnojmenný film Mika Nicholse z roku 1966 s Elizabeth Taylorovou a Richardem Burtonem, který získal pět Oscarů. Byl považován za skvostné zpracování šokující divadelní hry. Tehdejší puritánské Američany film pohoršil otevřenými diskusemi o sexu a do té doby nepoužitými výrazy z oblasti erotiky. Pochopitelně že to, co šokovalo diváky před téměř půlstoletím, je v současném filmu i divadle samozřejmostí, běžnou realitou. Slovník už nikoho nepřekvapí. Přesto má hra v sobě i dnes velkou naléhavost a nic neztrácí na své aktuálnosti.

Hluboký ponor do nitra postav je velmi současný a pichlavé, ironické dialogy s cynickým nadhledem pořád překvapivé.

Milan Lukeš ve své předmluvě k sebraným Albeeho hrám napsal: „Edward Albee není dramatik absurdity; jeho dílo mluví k určitému smyslu, je to dílo s poselstvím. Je to dramatik lidské existence v havarijní situaci; dramatik samoty uprostřed množství, který dokázal dramatizovat nedramatizovatelné: izolaci a lhostejnost. Jeho dílo mluví k tomu, aby izolace a lhostejnost byly překonány. Aby se člověk probudil z polospánku.“

Kdo se bojí Virginie Woolfově? je skvělou příležitostí pro čtyři herce. To bylo také jedním z důvodů, proč jsme si hru vybrali a proč ji inscenujeme právě v intimním prostoru Malé scény ve dvoře. Herci jsou zatím ve fázi hledání, opatrného našlapování a ověřování si, co si mohou dovolit. Celý tým má před sebou ještě pár týdnů tvrdé práce, která ale podle nás má smysl a moc nás těší! A já doufám, že diváci si to pak s námi rádi užijí, i když možná sami sebe v některých trapných a zoufalých situacích poznají a nebude jim to příjemné. Ale to poznání za to stojí!

JaU

Přípravy Duše – krajiny širé jsou v plném proudu

V dekoračních dílnách se již na konci února začalo pracovat na výrobě scény do inscenace **Duše – krajina širá**, kterou v Pardubicích začal zkoušet režisér Radovan Lipus. Po scéně navržené scénografem Petrem Matáskem byly v krejčovně předány také návrhy kostýmů, které připravila sympatická Ha Thanh Nguyen, známá z televizní obrazovky ze seriálu Ordinance v růžové zahradě. Schnitzlerovo psychologické drama o partnerských vztazích s Martinem Mejzlíkem a Petrou Janečkovou v hlavních rolích diváci poprvé uvidí 2. května v Městském divadle. Už samotné návrhy scény i kostýmů – naleznete je na www.vcd.cz – slibují zajímavou podívanou, určitě se máme na co těšit!

RaŠ

SCÉNOGRAF PETR MATÁSEK (UPROSTŘED) S REŽISÉREM RADOVANEM LIPUSEM, JEVIŠTNÍM MISTREM JOSEFEM VANÍČKEM A ŠÉFEM TRUHLÁRNY VILÉMEM STUDNICKIM.

VÝTVARNICE HA THANH NGUYEN S VEDOUCÍ KREJČOVNY JANOU KOSEJKOVOU PŘI PŘEDÁVACÍ PORADĚ NÁVRHŮ KOSTÝMŮ.

FOTO R. SMETANA

S IVO ŽÍDKEM, SCÉNOGRAFEM A STÁLÝM SPOLUPRACOVNÍKEM REŽISÉRA PETRA NOVOTNÉHO

Ti z vás, kteří si kupují divadelní programy nebo se na našem webu zajímají o inscenační týmy, si určitě povšimli, že vedle jména režiséra Petra Novotného se s železnou pravidelností objevuje jméno scénografa IVO ŽÍDKA. Jestliže se vám líbí výprava Cabaretu, Zpívání v dešti, Kavkazského krídlového kruhu či Apartmá v hotelu Plaza, vězte, že za tím vším stojí právě on, příjemný a elegantní člověk a precizní profesionál. V těchto dnech do našich dílen jezdí, aby dohlédl na výrobu nové inscenace Kdo se bojí Virginie Woolfové? A při té příležitosti jsem mu položila pár otázek...

Vaši spolupráci s naším divadlem jsem poprvé zaregistrovala v roce 2001, kdy jste s Petrem Novotným realizovali velmi úspěšný muzikál Pokrevní bratři. Ale pracoval jste u nás už dřív, že? Dělal jsem několik inscenací s Františkem Laurínem, pamatuju se na Drobečky z perníku a na Loupežníka. A navrhoval jsem scény ke všem komediím Lídy Engelové, které u vás inscenovala – Nahá s houslemi, Brouk v hlavě, Ten, kdo utře nos, Za kolik, Oddací list...

Pro režiséra jsou nejdůležitější herci, pro scénografa asi spíš dílny. Jakou máte zkušenost s těmi našimi?

Vaše dílny se profesionalizovaly prací a mnoha externími úkoly. Myslím, že vrcholem asi byla výroba kulís pro muzikál Fantom opery. Já to cítím tak, že všechny profesní obory jsou na velmi dobré úrovni a v dílnách obecně panuje velmi přátelská atmosféra a vzájemná vstřícnost.

Které z inscenací, které jste realizoval, patří k vašim „srdcovkám“?

Mám velmi rád Janáčka, tak jsem si zamiloval operu Věc Makropulos, kterou v Národním divadle režíroval Ivan Rajmont a dirigoval Bohumil Gregor. A pak si cením Libuše, co většího už člověk může chtít?

Inscenoval jsem ji s Petrem Novotným rovněž v Národním divadle, hraje se tam už spoustu let a pořád funguje. Je to monumentální záležitost, taková, jaká se povede jednou za život.

U nás jste si vyzkoušel prostor Městského divadla i Malou scénu ve dvůře. Inspiruje vás něčím jednoduchý černý prostor Malé scény?

Mám zkušenost s pražskou scénou Violou, menší už snad není a mám to moc rád. V malém prostoru je důraz na slovo, gesto, intonace, detail člověka. Fascinuje mě imaginace černého prostoru, který, i když je malý, se v představě může zvětšit do nekonečna.

Chodíte do divadla i na jiná představení než ta, která připravujete? Máte na to vůbec čas?

Jsem emeritním členem Národního divadla, tak dostávám pozvánky na premiéry a chodím tam často, jako i do Divadla na Vinohradech. Mrzí mě, že se moc nedostanu do Dejvického divadla nebo do Divadla v Dlouhé.

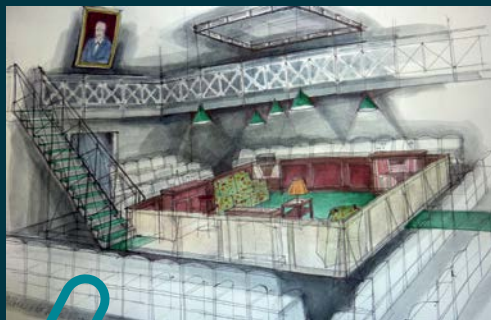
Už leta vídám na všech našich premiérách, které jste dělal, vaši rodinu – manželku a děti. Účast životního partnera je pochopitelná; obdivuju ale vaše už dospělé potomky, že se pořád zajímají o otcovu práci. Chodí do divadla opravdu rádi, nebo je to víceméně společenská záležitost?

Já považuji za svou přirozenou povinnost vzdělávat děti skrze divadlo. Já sám jsem takto byl v deseti letech okouzlen Janáčkem, nevěděl jsem ani proč, prostě to přišlo. Kdyby to moje děti nebavilo, asi je do divadla nedostanu. Oni mají potouchlou radost, když mě vidí na jevišti, protože se stydím a neumím se moc smát při děkovance, a žena se těší na kytku, co dostanu. (SMÍCH)

JaU

✎ I. ŽÍDEK S REŽISÉREM P. NOVOTNÝM, FOTO J. SEJKORA

↓ SCÉNA „VIRGINIE“ NAVRŽENÁ I. ŽÍDKEM

MIMOŘÁDNÁ ABONENTNÍ SKUPINA G

Východočeské divadlo i v letošním roce obnovuje **abonentní skupinu G**, která během roku 2015 nabídne čtyři divácky nejoblíbenější inscenace divadla. Předplatné opět abonentům zaručuje zvýhodněnou cenu vstupného, navíc bez čekání, rezervací či front v předprodeji.

Představení předplatitelského cyklu G budou odehrána v pátek nebo v sobotu vždy od 18.00 hodin. Jako první abonenty pobaví komedie **A je to v pytlí!** s Ladislavem Špínerem, Petrem Borovcem a Josefem Pejchalem v hlavních rolích, kterou uvedeme už v měsíci květnu.

Více informací nejen o předplatitelské skupině G získáte v předprodeji divadla, na tel. č. 466 616 432, 466 616 402 nebo na internetových stránkách www.vcd.cz v sekci PŘEDPLATNÉ, kde si abonomá můžete i on-line objednat.

RaS

TITULY PRO SKUPINU G:

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Jeden z nejlepších muzikálů všech dob s Dagmar Novotnou, která se za roli Fraulein Schneider dostala do širší nominace na Cenu Thálie 2014. Režie P. Novotný.

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

Dramatický příběh státníka známý z oscarového filmového zpracování, který se stal divácky nejúspěšnější inscenací VČD roku 2014. Režie P. Novotný.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie za branami kláštera s Martinou Sikorovou, která se za roli Sestry Mary Amnesie dostala do širší nominace na Cenu Thálie 2014. Režie L. Olšovský j. h.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLÍ!

Překvapivá komedie o adopci s nevyžádanou „pomocí“. Režie R. Bellan j. h.

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Režisér Marián Pecko na jevišti Městského divadla vykouzil další působivou inscenaci, kterou v sobotu 21. února poprvé představil divákům. Zbrusu novou dramaturgii světoznámého Singerova románu **Kejklíř z Lublinu** připravila dramaturgyně Jana Pithartová. V titulní roli zazářil Martin Mejzlík, jenž celé představení „nesleze z jeviště“. Klobouk dolů před jeho výkonem, ale i před jeho kolegy a celým inscenačním týmem! Krásná inscenace, vynikající herci, spokojení diváci... Zdařilá premiéra, která si zasloužila velkou oslavu... RaS

M. MEJZLÍK V TITULNÍ ROLI JAŠI MAZURA A P. JANEČKOVÁ COBY EMILIA, FOTO M. KLÍMA

PREMIÉRU PŘEDZNAMENALA Vernisáž výstavy obrazů Marka Brodského, na které autor samozřejmě nemohl chybět.

Jako první už na jevišti při děkovačce gratulovala Martinu Mejzlíkovi dramaturgyně Jana Pithartová.

Režisér Marián Pecko, jehož na premiéru přijela podpořit jeho dcera, poděkoval za spolupráci také Josefu Pechalovi.

Skvělý výkon předvedla též Martina Sikorová, takže pochvala nejen od režiséra, ale i od maminky (uprostřed) a společné kamarádky byla zasloužená.

Popremiérovou oslavu ve foyer si nenechali ujít ani Romana Chvalová, zatím hostující Tomáš Lněnička, inspicientka Martina Mejzlíková a lída Mecerodová.

Stále veselý Lexa Postler si po premiéře pochutnával na dobrotách ze zabíjačkového rautového stolu. FOTO J. SEJKORA

Quadriennale nabízí divákům VČD zlevněné vstupné!

PQ
2015

18–28 červen

Pražské
Quadriennale
scénografie
a divadelního
prostoru

Největší přehlídka scénografie a divadelního prostoru po čtyřech letech zaplaví centrum Prahy! 11 dní, 64, národních expozic, přes 500 živých akcí na více než 100 lokacích v centru Prahy a 50 000 návštěvníků – to vše slibuje XIII. ročník mezinárodní přehlídky **PRAŽSKÉ QUADRIENNALE**, jenž proběhne od 18. do 28. června. Jedna z nejvýznamnějších událostí české kultury, kterou se rozhodlo podpořit i Východočeské divadlo, přichází se zcela novým prostorovým řešením. Program se bude poprvé odehrávat na mnoha místech převážně v centru Prahy. Vedle expozic zemí a regionů, výstavy performativní architektury, studentské sekce a programu pro rodiny „PQ dětem“ nabídne výstava bohatý program v podobě živých akcí ve veřejném prostoru, přednášek a workshopů. PQ se stane platformou pro setkání až 5 000 mezinárodních profesionálů z divadelního prostředí, včetně

oborových špiček, jako je Robert Lepage či zakladatelé kolektivů Rimini Protokoll a Gob Squad. Již od roku 1967 Pražské Quadriennale mapuje a představuje nejnovější trendy scénografie i architektonické práce s divadelním prostorem. Jde o největší světovou akci zkoumající oblast scénografie v celé její šíři – od scénického umění, přes kostýmní, světelný a zvukový design až po nové scénografické přístupy jako site-specific, pouliční performance a mnohé další. Bližší informace získáte na www.pq.cz. Pokud byste chtěli přehlídku PQ navštívit, máte nyní jedinečnou šanci získat 50% slevu! Stačí jen na hlavní pokladně Colloredo-Mansfeldského paláce předložit vstupenku do VČD, čímž získáte zmiňovanou slevu na jednodenní vstupné na PQ! Sleva platí na všech vstupenkách zakoupených od 1. února do 27. června.

EvR – RaS

POVÍDEJ, JAKÉ TO BYLO, KDYŽ JSI BYL MALÝ! ANEB *Ladislav Špiner*, JAK HO NEZNÁTE...

„LÍTÁME V TOM, JEN TY A JÁ!“

„COŽE? NEPŘIŠLY GUMIČKY?“ ANEB MÁ PRVNÍ PROFI PRÁCE S REKVIZITOU.

JOSEF LÁSKA UŽ NENÍ J. H.

U jména **JOSEF LÁSKA** již nebudete v obsazení vídat j. h., což je zkratka pro „jako host“, neboť 2. března se nadějný absolvent Pražské konzervatoře stal řádným členem našeho uměleckého souboru. Josef Láská se na pardubických divadelních prknech poprvé objevil v Novotného inscenaci Brechtova Kavkazského křídového kruhu v roli vojáka Simona Chachavy, posléze ho Marián Pecko obsadil do Kejklíře z Lublinu, kde ztvárňuje postavu Bolka. V současné době pod vedením režiséra Radovana Lipuse zkouší roli námořního praporčíka Otto Aignera v připravované inscenaci Schnitzlerovy hry Duše – krajina širá. A ve svém novém působišti se okamžitě setkal i s jedním záskokem, kdy převzal roli Velitele uherských četníků v Baladě pro banditu, kterého hraje i v nastudování Balady Michaelem Tarantem na Pražské konzervatoři. Pepovi, přeje-me do nového angažmá ZLOM VAŽI! RaS

JAKO SIMON V KAVKAZSKÉM KŘÍDOVÉM KRUHU, FOTO J. VOSTÁREK

SPECIÁLNÍ DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ PRO DĚTI

Zatímco se v sobotu 11. dubna bude Malá scéna připravovat na premiéru Albeeho hry Kdo se bojí Virginie Woolfové?, v Městském divadle se od 15.00 hodin uskuteční mimořádný **Dětský den otevřených dveří**, v rámci kterého budou mít děti možnost prožít odpoledne plně zábavy a aktivit spojených s kouzelným světem divadla.

Pro naše nejmladší diváky jsme přichystali zajímavou a také trochu dobrodružnou trasu Východočeským divadlem s několika stanovišti, na nichž budou plnit úkoly, které jim nenucenou formou představí i jednotlivé divadelní profese. Celá prohlídka zákulisí bude zakončena u „fotokoutku“, kde si budete moci pořídit malou vzpomínku na toto odpoledne v podobě veselé fotky s rekvizitou či v kostýmu.

V rámci výjimečného Dne otevřených dveří bude rovněž probíhat výtvarná soutěž „Divadlo očima dětí“, jejíž výherce odměníme.

Z organizačních důvodů zájemce prosíme o včasné zajištění vstupenek v předprodeji divadla. Cena vstupenky činí 30 Kč. Prohlídky budou začínat po 20 minutách ve foyer divadla, kapacita skupin bude omezena počtem 20 osob. IvK – RaS

VAŠE DĚTI NAHLÉDNOU DO KRÁLOVSTVÍ
DIVADELNÍCH REKVIZIT, FOTO R. SMETANA

HEREC HERCI

ANEB VŠECHNO, CO JSTE KDY CHTĚLI VĚDĚT, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT...

Naposledy zpovídáný herec VAŠEK DUŠEK si evidentně rozumí s mladými kolegyněmi. Po tom, co si ho vybrala k rozhovoru Martina Sikorová, on oslovil mladou sympatickou herečku JANU ONDRUŠKOVOU, která před nedávnem posílila náš soubor. Janu nyní můžete vidět hned v několika inscenacích, z nichž nejnovějšími jsou Kejklíč z Lublinu a Tučňáci na arše. AnH

Vašek: Je pátek 6. března 17 hodin, sedím v divadelním klubu a přede mnou nová členka pardubického divadla, půvabná Jana Ondrušková. Mým úkolem je pokládat otázky, což jsem ještě nikdy nedělal, a vy, Jano, ty otázky zvednete, a když budete chtít, tak mi na ně odpovíte. Platí? Tak... Řekl vám už někdo, kromě vašeho přítele, že jste půvabná?

Jana: (SMĚJE SE, PAK SE TROCHU ZAMYSLÍ) No, riskuji, že si to přečte..., ale asi ano.

Vašek: Teď se vás zeptám na vaši profesorku herectví na ostravské konzervatoři Alexandru Gasnárkovou. Můžete mi na ni říci všechno, hlavně pravdu, ona si to asi číst nebude... Anebo ne, začneme jinak. Prý jste hrála již od svých dvanácti let? Jak k tomu došlo?

Jana: Můj tatínek je korepetitor a pracuje i v divadle. Já doma ve dvanácti prohlásila, že bych chtěla být herečkou, že by mě to taky bavilo. A tatínek řekl: „No, teďka hledají v divadle někoho do dětské role, já tě tam zavedu a uvidíš, co to je, co to obnáší.

Strašné řemeslo.“ A mně se divadelní prostředí v těch dvanácti letech tak zalíbilo! Úplně jsem se do toho zamilovala.

Vašek: Vy jste studovala ostravskou konzervatoř, že? A to činohru, nebo muzikál?

Jana: Bylo to hudebně-dramatické oddělení. Činohra byla sice primární, ale hráli jsme také muzikály.

Vašek: Takže je vlastně logické, že jste přišla do Pardubic, kde se muzikály dělají.

Jana: Ano.

Vašek: Vy jste jako sluníčko, víte?

Jana: Ano?

Vašek: No, to taky jde od východu na západ. Vy vlastně jdete ve šlápějích vaší kolegyně a možná kamarádky Petry Tenorové, která taky přišla do Pardubic, teď je na Kladně a možná přejde do Prahy. Vy jste přišla z Českého Těšína a třeba se vám chce

J. ONDRUŠKOVÁ JAKO GUVERNÉROVA ŽENA V KAVKAZSKÉM KRÍDOVÉM KRUHU, FOTO J. VOSTÁŘEK

těž do Prahy, což je meta pro většinu herců.

Jana: Takhle já nepřemýšlím. Teď jsem tady. Já se Prahy tak trochu bojím. Je to na mě moc velké město, je tam moc herců na volné noze... Nevím, jak bych se tam prosazovala, nejsem loktařka.

Vašek: Takže Pardubice... Jak se vám tady líbí?

Jana: Moc. Jsem úplně nadšená!

Vašek: Jak tak sleduju, jste hodně vytížená...

Tedy myslím pracovní. Máte vůbec čas na nějaké zájmy mimo divadlo, koníčky?

Jana: Abych toho divadla neměla málo, tak studuju ještě kulturní dramaturgii na univerzitě v Opavě.

Z konfíků je to hlavně muzika, protože pocházím z muzikantské rodiny. Máme dokonce kapelu.

Vašek: A stíháte?

Jana: No teď ne... Do Ostravy a Těšína je to daleko a ten divadelní provoz tady je velmi našlapaný. Těším se na jaro, protože začnu pořádně objevovat krásy Pardubicka na kole. Budu používat maximálně tři převody, poněvadž je to tady samá rovina, ne jako na Těšínsku.

Vašek: Teď mě napadlo... Na co byste se sama sebe zeptala, kdybyste byla na mém místě? Nebo o sobě víte všechno?

Jana: Ne... Já se bojím, že kdybych to všechno věděla, byla by to nuda. Ne? Já bych se sama sebe zeptala: „Jano, máš se dobře?“ A odpovíděla bych: „Výborně!“

V. DUŠEK JAKO BRASSET V CHARLEVOVÉ TETĚ, FOTO I. MICKÁL

Vašek: No to je krásný. Vidíte? To je optimismus na druhou. Tak já vám přeju, abyste takhle pokračovala, aby se vám dařilo a měla jste spoustu krásných rolí. A ZLOMTE VAŽ!

DIVADLO HLEDÁ OSVĚTLOVAČE

Východočeské divadlo vyhlašuje výběrové řízení na pozici externího OSVĚTLOVAČE.

Požadujeme:

- elektrotechnické vzdělání
- praxe v oboru osvětlovač vítána
- zájem o práci v divadle

Nabízíme:

- práci v zajímavém prostředí
- částečný úvazek v nepravidelné pracovní době

V případě, že vás nabídka oslovila, zašlete svůj profesní životopis na e-mail vedoucího osvětlovačů Dušana Szabó: dusanszabo@seznam.cz. Všechny životopisy budou pečlivě posouzené, přičemž si vyhrazujeme právo kontaktovat pouze uchazeče vhodné na inzerovanou pracovní pozici. Děkujeme za pochopení a těšíme se na vás!

RaŠ

D. SZABÓ PŘI DNI OTEVŘENÝCH DVEŘÍ, FOTO J. SEJKORA

PŘED PREMIÉROU TUČŇÁKŮ...

V neděli 1. března byla Malá scéna ve dvoře plná rozesmátých dětských tváří, konala se zde totiž premiéra komediální bajky německého autora Ulricha Huba **Tučňáci na arše**, kterou režisér Marián Pecko pojal jako originální klauniádu. Příběh tří roztomilých tučňáků a zapomětivého holuba od Noa, kteří s dalšími zvířaty přežijí velkou potopu světa, náramně bavil nejen děti, ale i jejich rodiče.

Další opus slovenského režiséra je výtečným rodinným představením nabitým zajímavými nápady a inteligentním humorem.

Oslava po odpolední premiéře byla za doprovodu dětí, tudíž ne tak bujará, nahlédneme tedy alespoň za oponu před premiérou... RaS

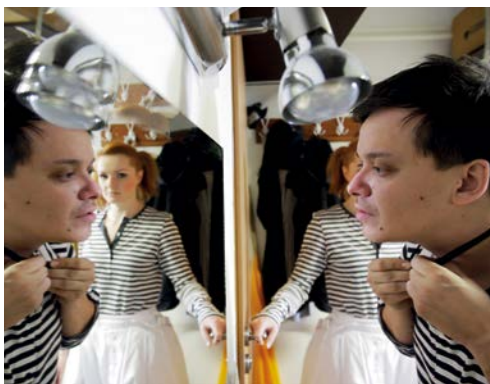
DĚTI SI NA PAMÁTKU MOHOU ZAKOUPIT PLACKU TUČŇÁKŮ ➤

PŘED PREMIÉROU PANOVALA V ZÁKLUSÍ PŘÍJEMNÁ ATMOSFÉRA, COŽ DOKAZUJÍ ÚSMĚVY REŽISÉRA MARIÁNA PECKA A LADISLAVA ŠPÍNERA.

DOBŘÁ NÁLADA OVLÁDLA I DÁMSKOU ŠATNU, V NÍŽ PŘED FOTOGRAFEM VTIPOKOVALY VERONIKA MACKOVÁ A JANA ONDRUŠKOVÁ.

PETR BOROVEC DOKONČÍ POSLEDNÍ ÚPRAVY SVÉHO KOSTÝMU A PREMIÉRA MŮŽE ZAČÍT...

NA TUČŇÁKY DORAZIL I PŘEKLADATEL HRY MICHAL KOTROUŠ.

FOTO J. SEJKORA

Do Pardubic jezdím opravdu rád, říká herec František Švihlík

Herec FRANTIŠEK ŠVIHLÍK přišel poprvé do Východočeského divadla na počátku 80. let. Přestože se brzy přesunul do Městských divadel pražských a měl plno práce s natáčením televizních seriálů (Černí baroni, Četnické humoresky), na Pardubice nezapomněl. Např. v roce 1995 ztvárnil titulní roli Keana IV., o dva roky později hostoval v inscenaci Dům se sedmi balkóny jako Ramón. Nyní ho v Pardubicích čeká jedna derniéra, ale zároveň už začíná zkoušet v inscenaci nově.

Co tě do VČD znovu a znovu láká? Využíváš nabídek hostovat tady rád?

Do Pardubic jezdím opravdu rád. Neřekl bych, že mě to či ono sem láká. Prostě je mně tu dobře a to je v dnešní době víc, než si mohu přát. Jsou tu fajn kolegové a kolegyně, skvělí diváci a nemám tu z chalupy, kde žiji, daleko. A pak po těch několika letech, které jsem tu v minulosti prožil, se tu cítím skoro jako doma.

A jakých bylo těch několik let v pardubickém angažmá?

Těch vzpomínek je mnoho. Od drobných proher a úspěchů až k těm větším. Od zklamání až k radosti, od malých k velkým láskám. Prostě, bylo to šťastnější období mého života. Neříkám nejšťastnější, ale šťastnější. Dostal jsem možnost hrát zde krásné role, mohl jsem být na jevišti vedle skvělých herců, pracovat pod vedením výborných režisérů. Prožil jsem tu i velký zvrat v mých osobních a citových vztazích. Bylo to vše pospolu krásné, krásné, krásné...

Čeká tě derniéra inscenace Dvanácti rozhněvaných mužů.

F. ŠVIHLÍK S.D. KOSTKOU VE DVANÁCTI ROZHŇEVANÝCH MUŽÍCH, FOTO J. SEJKORA

Bude to těžké loučení?

Nemyslím. Prostě stejně jako skončí určitá etapa života, tak i inscenace Dvanáct rozhněvaných mužů. Ano, byla to krásná práce, radost být dvě a půl hodiny na jevišti s kolegy. S kolegy, kteří jsou vysoce profesionální, tolerantní a kteří jdou do každého představení s pohodou a dobrou náladou. Mimochodem to je právě ten hlavní důvod, proč hostuji v pardubickém divadle rád. Jsem mezi lidmi, kteří mimo svou profesionální čest a kvalitu, dokážou vytvořit prostředí pohody a laskavosti. Hrají si. Pro sebe a své diváky. A já už chci pracovat jen v takovémto prostředí a s takovými lidmi. Bez zbytečných stresů, nervy drásajících scén apod.

Na druhou stranu s VČD se rozhodně neloučíš. Jednak hraješ v divácky nejoblíbenější inscenaci Královny řeči a zanedlouho navíc začneš zkoušet v připravované inscenaci Schnitzlerovy hry Duše – krajina širá. Bude to tvoje první práce s režisérem moravského severu Radovanem Lipusem?

Ano. Setkám se s panem režisérem Lipusem poprvé. Ale to není v mém padesátiletém hereckém životě nic neobvyklého. Setkával jsem se s mnoha kolegy herci a režiséry, a ne vždy to byla setkání příjemná. I když více bylo těch milých a příjemných. Toto k nim, doufám, bude patřit.

V seriálu Četnické humoresky jsi hrál fotografa Čenka Němce, ale zároveň jsi asistoval režisérovi Anatonínu Moskalykovi. Jak vzpomínáš na natáčení jednoho z nejpreprizovanějších českých seriálů? Mě, když jsem měla možnost mihnout se v jednom z dílů, zaujalo hlavně to, jaká vládla na natáčení skvělá atmosféra a legrace.

O natáčení a práci na seriálu Četnické humoresky by se dalo povídat dlouhé a dlouhé hodiny a ještě bychom nevyčerpali vše, čím mě tato nádherná práce obdarovala. Desítky nových setkání, desítky nových poznání, stovky hodin vzrušení, tisíce hodin tvrdé dřiny a tisíce hodin štěstí a radosti. →

Když rekapituluji svých sedmdesát roků života, tak jsou v něm tři mezníky, které řadím k nejšťastnějším. Když jsem poprvé vstoupil na jeviště, když jsem se oženil, a vzápětí po několika dnech rozvedl, a když jsem vstoupil do tvůrčí party Četnických humoresek. Byl jsem hned u prvních porodních bolestí při psaní scénářů. Jezdil jsem skoro denně za Toníčkem Moskalkyem do Říčan a probíral s ním a Milošem Fedašem zápletky, obsazení apod. My tři jsme spolu trávili mnoho času na přípravách scénářů v Říčanech a později při jejich realizaci v Brně. Toníček totiž od počátku chtěl, abych hrál jednu z hlavních postav a podílel se s ním na realizaci seriálu i jako jeho asistent, hlavně na hereckém obsazení. Z asistenta jsem se během pár dní v Brně stal pomocným režisérem a nezbylo než odejít z angažmá v Městských divadlech pražských a věnovat se cele Četnickým humoreskám a Toníčkovi Moskalkyovi. A to byl můj úděl bezmála deset dalších let života. Já nepatřím k hercům, kteří tvrdí, že divadlo je jejich vše, že by bez něj nemohli žít atd. Mám ho rád. Mám rád publikum a rád pro něj hraji. Ale mohu bez něj žít a dělat práci zcela jinou. A to jsem si právě na seriálu Četnické humoresky dokonale ověřil. Na konci natáčení jsem se stal důchodcem, leccos se změnilo v mém osobním životě, já se z Prahy odstěhoval na chalupu na Vysočinu a divadlo jsem opustil navždy. A nebyť lákavé nabídky pardubického ředitele Petra Dohnala na hostování v inscenaci Dvanáct rozhněvaných mužů, nebyl bych se po patnácti letech vrátil na jeviště a nebyl by ani tento rozhovor.

Ale zpět k tvé otázce. Ano, atmosféra a legrace, kterou jsi zažila na natáčení, provázela nás všechny po většinu z té přehrále dní, které jsme na seriálu strávili. Tonda Moskalky nebyl typ agresivního, nervního, hysterického režiséra. Prostě klidás. Měl rád herce, rád s nimi klábosil a hlavně měl rád své řemeslo a skvěle ho ovládal. A atmosféra na place je vždy taková, jakou ji na plac režisér a jeho štáb přinese.

Prý sis zážitky a zajímavosti z každého natáčecího dne pilně zapisoval. Vznikl pak deník, který jsi dokonce před šesti lety vydal. Kolik vlastně bylo těch dnů? (Osobně obdivuji tvou důslednost, já si vždycky vydržela psát deník sotva 14 dní) Psal jsi už od začátku s odhodláním svoje zápisy nakonec zveřejnit?

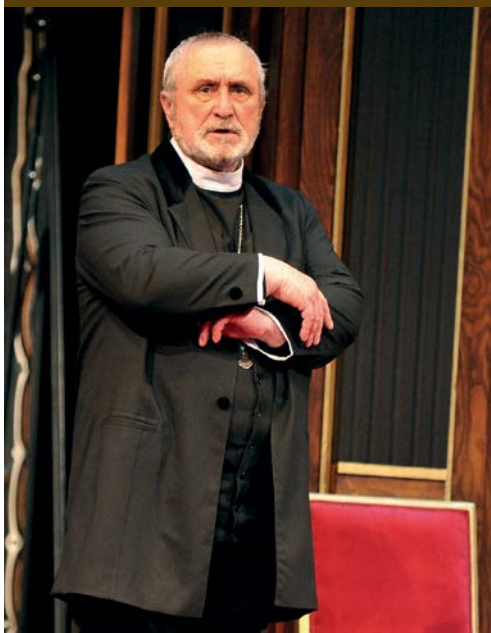
Deník vznikl zcela neplánovaně. Jako pomocný režisér jsem potřeboval denně psát spoustu různých dokumentů jako denní práce, obsazení, rekvizity apod. V kanceláři, kterou jsem sdílel s dramaturgem a dobrou duší celého seriálu Milošem Fedašem, jsme měli od televize jen jeden počítač. To bylo pro naše potřeby málo. Museli jsme se na něm střídat a to nás oba zdržovalo. Tak jsem si koupil svůj. Abych se na něm naučil vše, co jsem potřeboval, včetně rychlého psaní, začal jsem jako trénink psát denně po natáčení, co se stalo a událo na place. Tedy skoro denně. Psaní mně skutečně za několik desítek dní šlo, ale také se mně podařilo definitivně z počítače vymazat asi dva měsíce, které, když jsem se po letech rozhodl deník vydat, už nikdo nenašel. Takže všechny dny v něm nejsou. Navíc je pouze z první třináctidílné série. V těch dalších dvou sériích jsem už nepotřeboval trénovat, a tak jsem nic nenapsal. Z toho plyne, že jsem na počátku vůbec neuvažoval o tom, že píší deník a že ho někdy vydám.

Na čem nyní pracuješ? A co děláš, když zrovna nepracuješ? Neláká tě odpočinek v důchodu na chalupě v Jitkově?

Mimo hostování v pardubickém divadle nedělám nic. Tedy skoro nic. Natočil jsem druhý díl Bony a klid a nějaké dvě menší věci, krásnou inscenaci pro rozhlas a snažím se něco psát. Na chalupě žiji stále a veškerý svůj volný čas věnuji své přítelkyni Barunce. Oba se velmi milujeme, nebylo v mém životě většího vztahu než dnes s ní. Je z čistokrevného rodu, velice chytrá a inteligentní. A věř, nebyť to čtyřnohá česká fousková, je to i ta nejkrásnější milenka, jakou jsem kdy měl. A proto už stojím za to žít...

Vidím, že tvůj český fousek Bar, co už je v psím nebi, má následníci! To je dobře. Franto, děkuji za tento, byť e-mailový rozhovor. Přeji hodně zdraví, životního optimismu a další a další příjemnou spolupráci s naším divadlem!

AnH

JEJICH PODPORU POTŘEBUJEME A DĚKUJEME ZA NI!

Jedním z nejvýznamnějších sponzorů živého divadelního umění v Pardubickém kraji, který se před mnoha lety stal hlavním partnerem Východočeského divadla, je společnost RWE, jejíž aktivita v České republice stojí na čtyřech stěžích – dodávkách zemního plynu a elektřiny, distribuci plynu, skladování plynu v podzemních zásobnících a výrobě tepla a elektřiny. Obchodní společnost je pak RWE Energie, která zajišťuje dodávky zemního plynu a elektřiny a další služby pro 1,7 milionu zákazníků. Je tak největším dodavatelem zemního plynu v České republice a patří také mezi nejúspěšnější alternativní dodavatele elektrické energie.

O rozhovor jsme požádali regionálního mluvčího skupiny RWE LUBOŠE FALHAURA, který naše divadlo velmi dobře zná, neboť je jeho premiérovým předplatitelem. Mluví a PR pracovníci obecně se mezi sebou znají, navíc Pardubice nejsou tak velké město, proto nebudeme předstírat, že si vykáme...

Luboši, jak dlouho jsi pravidelným divákem Východočeského divadla a co tě k němu přivedlo? Mezi pravidelné diváky pardubického divadla bych se řadil až v posledních 20 letech svého života. A musím odpovědět ne CO, ale KDO mne k němu přivedl. Jednoznačně největší zásluhu má totiž moje manželka, která mne svojí láskou k divadlu dokázala úspěšně nakazit.

Co naopak přivedlo k našemu divadlu skupinu RWE, kterou zastupujete?

RWE podporovala Východočeské divadlo dávno před tím, než jsem já spojil svoji profesní kariéru s RWE, tehdy ještě pod názvem Východočeská plynárenská.

Osobně jsem rád, že dokážeme nastavovat parametry vzájemné spolupráce i dnes takovým způsobem, aby byla zajímavá pro obě zúčastněné strany.

Naša by se nějaká pojítka, která divadlo a společnost RWE napevno spojují?

Jedním pojítkem by mohl být právě dřívější název – slovo „Východočeská“, které jasně ukazuje sounáležitost s naším regionem a které nemělo a ani dnes nemá v názvu zas tak moc společností. V současnosti ale vidím pojítka právě v nadšení pro projekty, které přináší radost a energii všem zúčastněným. A protože energii dodáváme nejen svým zákazníkům, ale i dobrým a potřebným projektům, mezi které činnosti Východočeského divadla bezesporu patří, jsme rádi, že můžeme v roli partnera divadla přispívat k vynikající atmosféře, která se při každém představení přenáší na všechny diváky.

21. dubna se rozloučíme se soudním dramatem Dvanáct rozhněvaných mužů. Jak se ti toto představení líbilo?

Pozorovat tohle „soudní drama za zavřenými dveřmi“ byl pro mne nevšední zážitek. Skvělé herecké výkony celého tuctu výborných herců na jedné scéně jsou prostě nezapomenutelné.

Upřednostňuješ v divadle vážnější kusy, nebo komedie?

V dnešní uspěchané době upřednostňuji spíš komedie, při kterých si přeci jen trochu více odpočinu. Krásným příkladem je například v současné době uváděná romantická komedie Mezi nebem a zemí. Velkým zážitkem pro mne ale určitě bylo vidět také například drama Amadeus připravené pod skvělým režijním vedením Michaela Taranta.

Blíží se naše letní hraní na Kunětické hoře.

Premiéra Limonádového Joea jistě nebude prvním titulem, který zde uvidíš. Jak na tebe působí představení pod širým nebem?

Představení na Kunětické hoře jsou skvostem v programu Východočeského divadla. Celé představení je vždy nádherně umístěné do této naší blízké historické dominanty. O výjimečnosti těchto představení vypovídá i fakt, že sehnat vstupenky v krátké době před samotným představením je mnohdy nadlidský výkon. Věřím, že ani na „koňskou operu“ to nebude jinak. Budeme si muset doma rezervaci včas naplánovat. Divákům přeji pěkné počasí a krásný zážitek, souboru divadla a samotné premiéře pak tradičně: Zlomte vaz!

Čert tě vem! Závěrem bych ti chtěl už jen poděkovat za rozhovor a společnosti RWE za podporu. Díky!

RaŠ

Výročí (nejen) pro pamětníky

Letos 17. dubna tomu bude právě 17 let, co opustil divadlo i své blízké nezapomenutelný herec – představitel dramatických rolí i milovník, ale především skvělý komik, tahoun souboru – MILAN SANDHAUS alias Sandy. Zavzpomínejme proto s úsměvem na jeho krásné role a na dobu, po kterou se mnozí z nás těšili z jeho přítomnosti v souboru Východočeského divadla.

JAKO BENEŠ V MNOHO POVYKU PRO NIC, VČD 1964

Milan Sandhaus

(11. března 1927 – 17. dubna 1998)

Rodák ze Sezemic, do Pardubic tedy téměř co by kamenem dohodil, překvapivě nezačal ve Východočeském divadle jako herec, ale v pražské Slavii jako profesionální fotbalista (1942-47). Divadlo bylo ale hned po fotbalu jeho druhou životní láskou a koníčkem, který zdědil po tatínkovi, nadšeném ochotníkovi a principálovi souboru v Sezemicích. V roce 1948 přešel Milan Sandhaus jako fotbalista do Pardubic a roku 1954 získal své první profesionální angažmá jako herec Východočeského divadla, jemuž zůstal věrný až do smrti.

Milan Sandhaus byl hercem velmi všestranným – vynikal v tragických a charakterově složitějších rolích, ale jeho doménou byla především komedie. Diváci si jistě vzpomenou na jeho Othella (1968), Bitose (1968), krále v Anouilhově Tomáši Beckettovi (1975) nebo Cyrana z Bergeracu (1978). Z nezapomenutelných rolí komediálního žánru jmenujme alespoň Švandu ve Strakonickém dudákově (1956), Figara v Lazebníku sevillském (1960), Beneše v Shakespearově hře Mnoho povyku pro nic (1964), Bradforda Wintera v oceňované československé premiéře komedie Vrahové a slečna Opala (1964), Lorda Babberlyho v Charleyově tetě (1965) a Champsboisyho a Boutona v Brouku v hlavě (1970). V polovině 60. let hrál v Čislerových režii hudebních komedií, na jejichž úpravách se také spolu s předními komiky souboru podílel (Líbej dál aneb Strašlivý mord v Music-hallu, Vítr ve větvích Sasafrasu, Baker Street). Legendární a zároveň velmi osobitou dvojici pardubických V+W vytvořil s kolegou a kamarádem Alexejem Gsöllhoferem – poprvé v roce 1961 v Baladě z hadrů (MS jako Jehan), později v Glancových režii her Nebe na zemi (MS jako Horatio Darda, 1978) a opět Balady z hadrů (1982).

Od konce 50. let začal Milan Sandhaus intenzivně spolupracovat s královéhradeckým rozhlasem. S Alexejem Gsöllhoferem a Petrem Skálou patřil ke špičce rozhlasového hereckého umění.

V druhé polovině 60. let jej jako zralého muže objevil film – jeho filmovým debutem byl Smočkův Piknik (1967), kde hrál jednoho z pěti protagonistů spolu s Miroslavem Macháčkem, Pavlem Landovským, Josefem Somrem a Jiřím Hájkem.

Do svých filmů ho často obsazoval režisér Zdeněk Sirový (Kaňon samé zlato – 1971, Cesta na jihozápad – 1979, Outsider – 1976, Černí baroni – 1992). Dočkal se i jedné hlavní role v postavě zkušeného kriminalisty majora Mlynáře v Kovářově detektivce Past na kachnu (1978). Objevil se také v televizních seriálech (30 případů majora Zemana a Dobrodružství kriminalistiky).

Milan Sandhaus byl jedním z prvních nositelů Medaile města Pardubic (1994), Nadace Život umělce mu v roce 1997 udělila cenu Senior Prix za celoživotní uměleckou práci.

A jak na svého kolegu vzpomínají ti, kteří měli tu čest setkávat se s ním na jevišti?

Jan Hyhlík: Milan Sandhaus byl velkou osobností Východočeského divadla. A na rozdíl od pánů Somrů, Landovských či Urbánků – z nichž většinu předčil i svým hereckým mistrovstvím – nikdy nepřijal angažmá v Praze, ač měl příležitostí dost. Držel se zřejmě hesla: Je lepší být v Galii první než v Římě druhý. A za to si ho vážili nejen jeho kolegové, protože s ním měli tu čest hrát, ale především pardubické obcenstvo, kterému se Sandy – jak se mu říkalo – mohl rozdat. A činil tak měrou vrchovatou! Bylo ho vždy plné divadlo, protože i v zákulisí byl skvělým bavičem a vypravěčem.

Ludmila Mecerodová: Sandy, to byl fenomén. Rozený komediant, doteď se v divadle tradují jeho historky a my pamětníci vzpomínáme, jak jsme kolikrát prořvali smíchy celou zpáteční cestu z nejednoho divadelního zájezdu. Byl to dobrý člověk se smyslem pro laskavý humor. Miloval divadlo a diváci milovali jeho.

Jindřich Kratochvíl (bývalý inspicient VČD): Poznal jsem pana Sandhause v roce 1953 ve hře Obrácení Ferdýše Pištory, kde poprvé vystoupil jako potulný zpěvák s kytarou. Potom mu bylo nabídnuto angažmá. Tak se z profesionálního fotbalisty stal profesionální herec. Vždy jsem mu vykal, taková to pro mne byla herecká osobnost, po celé té dlouholeté spolupráci.

Romana Chvalová: O Sandym by se toho dalo říct i napsat strašně moc, ale ony ty zážitky jsou často neprenosné. Milovala jsem zájezdy, když jsme měli všichni společnou šatnu, oddělenou jen závěsem. To nás tak neuvěřitelně bavilo, že jsme často smíchy brečeli. To samé se stávalo v hradeckém rozhlase. Často se muselo přerušit natáčení, abychom se všichni uklidnili a mohli točit dál. Sandy měl v sobě obrovskou energii, kterou jsme mu my – tehdy mladí – záviděli.

Lída Vlášková: Že s ním byla legrace, to určitě řeknou i ostatní. Já bych přidala jednu osobní vzpomínku: Při derniéře Věci Makropulos jsem od Sandyho dostala malý dáreček a pochvalné psaní. Dobře jsem věděla, že Sandy tuto inscenaci nijak zvlášť nemiluje, zdálo se mu totiž, že jeho role Hauka-Šendorfa je v inscenaci lehce nadbytečná. O to víc si jeho uznání cením.

Na závěr ještě vzpomínka herce Alexeje Gsöllhofera z jeho knihy „...a na co jsem nezapomněl“: Za těch třicet let, co jsme spolu pracovali, znali jsme se tak dokonale, že stačil pohled a už ten druhý věděl, na co ten první myslí. Nikdy předtím ani potom jsem nezažil, aby se lidé tak těšili do práce. (...) Sandy byl nepřehledná studnice anekdot a nápadů, já měl taky něco schováno, a tak u souboru byly v oblíbené cestě autobusem na zájezd. Trumfovali jsme se ve vtipech a památný je výkřik naší nápovědky Hanky Truhlářové: „Kluci, nechte toho, já už se počůrala!“ (...) Při posledním společném natáčení (CYKLUS TISÍCILETÉ MUDROSTI PRO KRÁLOVÉHRADECKÝ ROZHLAS – POZN. RED.) Sandy už stonal, měl vyholenou hlavu, a když si zapaloval cigaretu, říkal jsem mu: „Milane, copak toho nemůžeš nechat?“ Pohlídl mě po tváři a řekl: „Ale chlapečku, v mém případě už je to jedno.“ To jsme ho viděli naposled.

AnH

JAKO HOLMES S J. KASANOVOU V BAKER STREET, VČD 1967

JAKO CYRANO Z BERGERACU SE Z. BITTLOVOU V ROLI ROXANY, VČD 1978

SVĚTOVÝ DEN AUTISMU ANEB DEN V MODRÉM V PARDUBICÍCH

1. dubna se koná již 3. ročník akce zaměřené na zvýšení povědomí o autismu s názvem **Mám svůj svět, ale mám Vás rád, aneb Chceme se domluvit**, kterou se rozhodlo podpořit také Východočeské divadlo. **Den v modrém** – v barvě, která symbolizuje schopnost porozumění a komunikace, dvě oblasti, v nichž lidé s poruchami autistického spektra (PAS) potřebují nejvíce podpory a pochopení – začne 1. dubna v 9.00 hodin Modrým průvodem. Tohoto průvodu se mohou zúčastnit všichni, kteří chtějí podpořit potřebu pomoci osobám s PAS. Na závěr průvodu se uskuteční společné vypouštění modrých balónků před ČSOB Pojišťovnou.

Od 11.00 hodin je naplánován program v AFI Paláci, kde proběhne prezentace spolupracujících partnerských organizací s ukázkami metod práce s osobami s PAS včetně bohatých doprovodných programů. V 16.30 hodin bude pak připraven křest CD se vzkazy od autistů a pečujících osob ze všech tří ročníků, které budou také k dispozici v přízemí AFI Paláce ke zhlédnutí.

Další aktivitou připravenou na tento den je zapojení se do celosvětové akce s názvem **LIGHT IT UP BLUE – ROZSVÍTME SE MODŘE**. Rozsvítit se modře lze jakkoliv – osvětlením budov (připojí se i Východočeské divadlo), rozsvícením modré žárovky v domovech či kancelářích, obléknutím se do modré barvy nebo připnutí si modré stužky na kabát.

Konkrétní program aktivit naplánovaných nejen na den 1. dubna, ale i na další dny tohoto měsíce bude k dispozici na www.ric.cz nebo www.drclentika.cz.

„Jmenuji se Matěj, jsou mi dva roky a jsem autista. Jak maminka říká autista s krásnýma modrýma očima, které se na svět dívají trochu jinak. I když dobře vidím a slyším, nerozumím tomu, co mi lidé říkají, nechápu, proč se lidé smějí, pláčou nebo proč se zlobí. Z toho všeho jsem často dost zmatený a nešťastný. Rád si hraju doma, je to prostředí, které dobře znám, má jistota, která se nemění. A já nemám změny rád! Doma mám své hračky, svou mamku a taťku, a já přeci víc nepotřebuju! Ale máma s tátou si to nemyslí, a tak musím chodit a poznávat svět. Nerad chodím ven! Je tam vše pro mě nové a neznámé, často mám strach. Bojím se nových zvuků, zvířat, pohledů lidí, doteků dětí. Když už ven musím, často zavírám při procházkách oči, mamka mě musí vést a často zpívá, abych ji slyšel, že je se mnou. Je mi tak hned líp...“

PS: Milý Matýsku, vím, že máš z toho pro tebe neznámého a nepochopitelného světa strach, ale neboj se, já i táta budeme pořád s tebou, budeme tě učit a doufat, že jednou oči otevřeš a porozumíš. Tvá máma

Hana Janíková,
ředitelka Rodinného Integračního Centra

INTERNATIONAL FESTIVAL
**Jazz
 Dance
 Open 2015**
 SINCE 2004

MĚSTSKÉ DIVADLO

SO **30.** KVĚTNA 19:00

GALAVEČER

Mistr světa **Jazz Ballet Valery**, choreografie V. Tereshkin (Rusko) a H. Machová, **Taneční divadlo Mimi Fortunae** a **Taneční divadlo Heleny Machové** (ČR), **Alan & Becky Dance Group** (Hong Kong), **The Ogawa School of Japanese Traditional Dance** (Japonsko), **La P en V Innovative Dance Platform** (Hong Kong) a **P. Tenglová-Raisová** – zpěv.

NE **31.** KVĚTNA 17:00

SOUTĚŽNÍ DEN

Show mistra světa **Jazz Ballet Valery**, choreografie V. Tereshkin (Rusko) a H. Machová, **Taneční divadlo Mimi Fortunae**, **Taneční divadlo Heleny Machové** a **Janáčkova konzervatoř Ostrava** (ČR), **Alan & Becky Dance Group** (Hong Kong), **JAZZinŁÓDŹ** (Polsko), **La P en V Innovative Dance Platform** (Hong Kong) a **P. Tenglová-Raisová** – zpěv. Vyhlášení Cen mezinárodní poroty a diváků. Dekorování vítězů soutěže Kreslíme a malujeme s festivalem 2015.

PO **1.** ČERVNA 10:00

DANCESHOW

Zadané vystoupení pro žáky a studenty škol. Mistr světa **Jazz Ballet Valery**, choreografie V. Tereshkin (Rusko) a H. Machová, **La P en V Innovative Dance Platform** (Hong Kong) a **P. Tenglová-Raisová** – zpěv.

TANEČNÍ SÁL KONZERVATOŘE PARDUBICE

PO **1.** ČERVNA 14:00

WORKSHOPS

Taneční dílny pro všechny zájemce bez rozdílu věku a taneční zdatnosti. Lekce lze sledovat i jako divák. Rezervace: 776 088 093.

14:00 – 15:10 **H. Machová** – Jazz Dance

15:20 – 16:30 **B. Tereshkin** – Urbo Jazz

16:40 – 17:50 **A. Mamaev** – Broadway Jazz

18:00 – 19:10 **T. Ogawa** – Japanese Traditional Dance

XII. ročník festivalu doprovodí výstava **Řeč duše i těla** fotografky **Evy Stanovské** a výstava vítězných prací **dětské výtvarné soutěže Kreslíme a malujeme s festivalem 2015**, které od 20. května naleznete v přízemním foyer divadla.

Vstupenky na Jazz Dance Open 2015 jsou již v prodeji v předprodeji divadla. Pro abonenty VČD sleva 20 % ze základní ceny! Více informací na www.machovadance.cz.

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
F: WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JANOSLAVA KREJČOVÁ
TELEFON: 466 616 423
602 409 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDELE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
The energy to lead

HLAVNÍ PARTNER VČD

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

Alukov®
DOTVÁŘÍME DOMOV...

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

LOUBA
AUTO

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

Česká kultura
Platforma kulturních programů

Country
RADIO

RADIO
ČERNA
HORA

V1
východočeská televize

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

Radio Pohoda
ROCK & BEAT
WWW.RADIO-PHODA.NET

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

ComArr

HAK

P
CENTRUM

BARTH MEDIA

era

VCS
LAWRENCE CONTRACTING COMPANY

MULTI
CENTRUM

Karavány

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ DUBEN 2015 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: P. BOROVEC, J. ONDRUŠKOVÁ A V. MACKOVÁ, TUČNÁCI NA ARŠE, FOTO J. SEJKORA